

mine Udtalelser, at det vil være rigtigst, at Banken ved fremtidige Indkøb af Kreditforeningsobligationer holder sig i nogenlunde nær Overensstemmelse med den i Hypotekbanklovens § 10 indeholdte Norm. I øvrigt har Udvalget intet at bemærke ved det aflagte Regnskab, og jeg skal derfor paa Udvalgets Vegne tillade mig at foreslaa, at Rigsdagen godkender „Kongeriget Danmarks Hypotekbank“s Regnskab for Tiden fra 1. April 1909 til 31. Marts 1910.

Falbe-Hansen: Den ærede Ordfører (Dalsgaard) fremkom med en Indvending imod den Maade, hvorpaa Direktionen for Hypotekbanken havde indkøbt Kreditforeningsobligationer fra de forskellige Foreninger, en Indvending, som ikke er ganske berettiget. Sagen er den, at der staar i Lovens § 10, at Indkøbene af Kreditforeningsobligationer bør ske i nogenlunde lige Forhold til de enkelte Kreditforeningers Udlaansmasse i de to nærmest foregaaende Terminer. Men den ærede Ordfører og Udvalget have taget Ordet „Udlaansmasse“ i anden Betydning, end man bør tage det. Udlaansmassen bør jo forstås som den Mængde Obligationer, der er bleven udbudt til Salg i de *aabne* Serier. Det er jo det, det gælder om at paavirke, derimod ikke den enkelte Serie, som Hypotekbanken maa købe, fordi den allerede nu opfylder denne Betingelse, som Hypotekbankloven stiller; men man maa maale, om Banken har stillet sig lige overfor de forskellige Kreditforeninger. Man maa sammenligne, som Loven byder, med den Masse Obligationer, som er bleven udbudt. Gør man det, kommer man til et noget andet Resultat. I Betænkningen er der saaledes nævnt: Den vest- og sønderjydske Kreditforening; af dens Obligationer er der købt 75 pCt., men af Ny jydske Købstad-Kreditforenings Obligationer er der kun købt 7 pCt. Men hvis man foretager en Sammenligning paa den Maade, som Loven byder, og som er Lovens Mening, nemlig, at man sammenligner med den samlede Udlaansmasse, saa bliver det saaledes, at der af Vest- og sønderjydske Kreditforening er købt 5 pCt. og af Ny jydske Købstad-Kreditforening 6,8 pCt., saa kommer man til lige det modsatte Resultat, nemlig, at der endogsaa er købt mest af Ny jydske Købstad-Kreditforenings Obligationer. Er der en Forskel, er den i alt Fald meget ringe, der er tværtimod en meget stor Lighed. Man har altsaa ikke favoriseret den ene Kreditforening fremfor

den anden. Selv om man foretager den omtalte Begrænsning og sammenligner med Udlaansmassen for de to foregaaende Aar, vil der dog blive en Del Uligheder tilbage, det skal jeg indrømme, men Sagen er den, at hvis man strikte vilde følge Forskriften, at Købet skulde staa i lige Forhold til Udlaansmassen, vilde man komme til at favorisere enkelte Kreditforeninger paa andres Bekostning. Ved strikte at følge Ordene vilde man komme i Strid med Lovens Mening. Loven forlanger jo heller ikke, at der skal være strikt Overensstemmelse, der staar kun en nogenlunde Overensstemmelse. Sagen er den, at undertiden har en Kreditforening en Overenskomst med Pengeinstitutter om fast at overtage en Del af, hvad de udstede, og Hypotekbankens Maal er dog at paavirke de Obligationer, som fremkomme paa det aabne Marked, altsaa ikke dem, der paa en Maade allerede forud ere fast overtagne, saa det forekommer mig, at det stemmer mere med Lovens Mening, naar man tager saadanne individuelle Hensyn, tager Hensyn til, hvor mange af Obligationerne der udbydes paa det herværende Marked, og som kunne paavirke Kursen her, og det er det, Hypotekbankens Direktion har gjort. Dernæst skal jeg minde om, at der i Loven staar, at der skal købes i Forhold til Udlaansmassen i de to foregaaende Aar. Men nu kan det jo ofte indtræffe, at en Kreditforening har udlaant en stor Mængde i Løbet af Aarene 1908 og 1909 og meget lidt i 1910, saa skulde man, hvis man vilde følge Regelen strikte, af denne Kreditforening, hvoraf der er udlaant meget lidt i 1910, købe overmaade meget, fordi den havde udlaant meget i 1908 og 1909. Omvendt, naar en Kreditforening har udlaant meget lidt i 1908 og 1909 og meget i 1910, skulde man ikke købe ret meget, fordi der kun var laant lidt ud i 1908 og 1909. Jeg skal indrømme, at her ere Lovens Ord ikke ganske tydelige. Loven har aabenbart ment, at naar der stod „nogenlunde“, vilde det være tilstrækkeligt; men jeg tror, at det kunde være ønskeligt, om man paa dette Punkt foretog en lille Ændring, om man, naar Loven blev revideret, for at fjerne Tvivlen maaske foretog en lille Revision paa dette Punkt. Det er dog sikkert, at Meningen er, at man ikke maa favorisere nogen Kreditforening, at man skal hjælpe dem alle lige meget i det aabne Marked, men naar man ikke maa favorisere nogen, maa man tage lidt Hensyn til de konkrete Omstændigheder, ellers kommer der Uligheder til Stede.